

"Els cristians 'anestesiats' no fan bé a l'Església"

Dc, 2/04/2014 per Papa Francesc

[Les homilies del papa Francesc](#)

Homilia del Papa Francesc a la casa de Santa Marta. *Dimarts 1 d'abril de 2014*

El Papa Francesc ha desenvolupat la seva homilia fixant l'atenció en el text de l'Evangelí que narra la trobada entre Jesús i el paralític que, malalt des de feia 38 anys, estava sota el porxo proper a la piscina esperant la curació. Aquest home es lamentava perquè no aconseguia submergir-se, sempre se li anticipava algun altre. Però Jesús canvia l'horitzó i l'ordena que "s'aixequi", que camini. Un miracle que suscita la crítica dels fariseus perquè era dissabte i en aquest dia, deien, no podien fer-se.

"Jo penso en tants cristians, en tants catòlics: sí, són catòlics sense entusiasme, també afligits! Sí, la vida és així, però l'Església... Jo vaig a Missa tots els diumenges, però millor no immiscir-se, jo tinc la fe per la meva salvació, no tinc la necessitat de donar-la a cap altre. Cadascú a casa seva, tranquils per la vida... Si fas alguna cosa, després et reprendran: No, és millor així, no arriscar-se..." És la malaltia de la desídia, de la despreocupació dels cristians. Aquesta actitud paralitzant del zel apostòlic, que fa dels cristians persones fermes, tranquil·les, però no en el bon sentit de la paraula: que no es preocupen de sortir per anunciar l'Evangelí! Persones anestesiades.

I l'anestèsia -ha afegit- és una experiència negativa. No immiscir-se esdevé "deixadesa espiritual". I l'accídia -ha dit- és una tristesa: aquests cristians són tristos, són persones no il·luminades, persones negatives. I aquesta és una malaltia pels cristians. Anem a Missa tots els diumenges, però -diem- si us plau no molestar." Aquests cristians "sense zel apostòlic" -ha advertit- no serveixen, no fan un bé a l'Església. I quants cristians són així -ha afirmat amb aflicció- egoistes, per sí mateixos. Això -ha afirmat- és el pecat de la deixadesa, que és contra el zel apostòlic, contra el desig de donar la novetat de Jesús als altres, aquella novetat que m'ha sigut donada gratuïtament. Però, en aquest punt de l'Evangelí -ha dit el Papa- trobem també un altre pecat: quan Jesús és criticat per haver guarit un malalt en dissabte. El pecat del formalisme. "Cristians -ha dit- que no deixen lloc a la gràcia de Déu. I la vida cristiana, la vida d'aquesta gent és tenir tots els documents en regla, tots els certificats":

"Cristians hipòcrites, com aquests. Sobretot preocupats per la formalitat. Era dissabte? No, no es podia fer miracles el dissabte, la gràcia de Déu no pot treballar en dissabte. Tanquen la porta a la gràcia de Déu! Hi ha tants a l'Església: hi ha tants! És un altre pecat. El primer, aquell que tenen el pecat de la desídia, no tenen la capacitat de caminar endavant amb el zel apostòlic, per què tenen decidit tancar-se en sí mateixos, en la seva tristesa, en el seu ressentiment. Aquests no són capaços de portar la salvació per què li tanquen la porta. Per altra banda -ha dit- "la formalitat": "No es pot! Aquesta és la paraula que més tenen a mà. I aquestes persones també les trobem entre nosaltres -ha dit- tantes vegades com haguem estat amb desídia o tantes vegades haguem sigut hipòcrites com el fariseus. Aquestes -ha continuat- són temptacions que venen, però hem de conèixer-les per defensar-nos". I davant d'aquestes dues temptacions, davant "aquell hospital de campanya, que era símbol de l'Església", davant de "tanta gent

ferida”, Jesús s’acosta per dir només: “vols salvar-te”? i “li donà la gràcia. La gràcia fa tot”. I després, quan troba de nou al paralític li diu que no torni a pecar més.”

Les dues paraules cristianes: vols curar-te? No pequis més. Però primer el cura. Primer el cura, després “no pequis més”. Paraula dita amb tendresa, amb amor. I aquest és el camí cristià, el camí del zel apostòlic: acostar-se a tantes persones ferides en aquest hospital de campanya, i moltes vegades ferides pels homes i les dones de l’Església. És una paraula de germà i de germana: vols curar-te? I quan avança: Ah! No pequis més, que no és bo! És molt millor això: les dues paraules de Jesús són més belles que l’actitud del peresós o del testimoni de l’hipòcrita.

Traducció: Paloma Lorente -Catalunya Religió